

РЕШЕНИЕ

№ 397

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Ст. Атанасов

Членове: Атанас Н. Атанасов
Калина В. Станчева

при участието на секретаря Мария Д. Абаджиева Господинова
в присъствието на прокурора В. Р. Ат.
като разглежда докладваното от Атанас Ст. Атанасов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100600917 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.313 и сл. от НПК.

С присъда от 24.11.2021г. по НОХД № 14796/2020г. Софийски районен съд, НО, 94 състав е признал подсъдимия И.Д.И. за виновен в това, че за времето от 21.00 часа на 19.11.2017г. до 07:20 часа на 20.11.2017г. в гр. София, ж.к. „Л.“, ул. „*****“, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, в съучастие като съизвършител с Й. К.А. /извършител/, чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот /счупване на стъкло на предна лява врата на лек автомобил/ и чрез използване на техническо средство - отвертка и тресчотка, и чрез използване на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Мерцедес“, с рег. № ***** отнел чужди движими вещи от паркиран лек автомобил марка „БМВ“, модел „530“ с рег. № ***** - 2 /два/ броя фарове /преден ляв и преден десен/ с единична стойност 600, 00 /шестстотин/ лева и 1 /един/ брой волан, на стойност 500, 00 /петстотин/ лева, всичко на общо стойност 1700, 00 /хиляда и седемстотин/ лева, от владението на Л.И.Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои - престъпление по чл. 195 ал. 1 т. 3 и т. 4 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 НК, поради което и на основание чл. 195 ал. 1 т. 3 и т. 4 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3

вр. чл. 54 НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от девет месеца. □

Съдът на основание чл. 69 ал. 1 вр. чл. 66 ал. 1 НК е отложил изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от две години.

Съдът е приспаднал на основание чл. 59 ал. 1 НК при привеждане в изпълнение на наложеното наказание „лишаване от свобода“ времето, през което И.И. е бил задържан по реда на ЗМВР със заповед за задържане на лице от 20.11.2017г.

Със същата присъда съдът е признал подсъдимия Й. К.А. за виновен в това, че за времето от 21.00 часа на 19.11.2017г. до 07:20 часа на 20.11.2017г. в гр. София, ж.к. „Л.“, ул. „*****“, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, в съучастие като съизвършител с И.Д.И.. /извършител/, чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот /счупване на стъкло на предна лява врата на лек автомобил/ и чрез използване на техническо средство - отвертка и тресчотка, и чрез използване на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Мерцедес“, с рег. № ***** отнел чужди движими вещи от паркиран лек автомобил марка „БМВ“, модел „530“ с рег. № ***** - 2 /два/ броя фарове /преден ляв и преден десен/ с единична стойност 600, 00 /шестстотин/ лева и 1 /един/ брой волан, на стойност 500, 00 /петстотин/ лева, всичко на общо стойност 1700, 00 /хиляда и седемстотин/ лева, от владението на Л.И.Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои - престъпление по чл. 195 ал. 1 т. 3 и т. 4 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 НК, поради което и на основание чл. 195 ал. 1 т. 3 и т. 4 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 вр. чл. 54 НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от девет месеца.

Съдът на основание чл. 69 ал. 1 вр. чл. 66 ал. 1 НК е отложил изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от три години.

С присъдата съдът е приспаднал на основание чл. 59 ал. 1 НК при привеждане в изпълнение на наложеното наказание „лишаване от свобода“ времето, през което Й.А. е бил задържан по реда на ЗМВР със заповед за задържане на лице от 20.11.2017г.

С присъдата съдът на основание чл.189, ал.3 от НПК е осъдил И.И. да заплати по сметка на СДВР сумата от 232, 76 лева /двеста тридесет и два лева и седемдесет и шест стотинки/ - разноси в досъдебното производство, и по сметка на съда и в полза на бюджета на съдебната власт - сумата от 260, 00 /двеста и шестдесет/ лева -разноси в съдебното производство.

С присъдата съдът на основание чл.189, ал.3 от НПК е осъдил Й.А. да заплати по сметка на СДВР сумата от 232, 76 лева /двеста тридесет и два лева и седемдесет и шест стотинки/ - разноси в досъдебното производство, и по сметка на съда и в полза на бюджета на съдебната власт - сумата от 260, 00 /двеста и шестдесет/ лева - разноси в съдебното производство.

Срещу описаната присъда е постъпила въззивна жалба и допълнение към нея от служебния защитник на подсъдимия Й.А. – адв. С.С.. Излагат се доводи за неправилност на

постановената присъда, като се твърди, че същата противоречи на събраните по делото доказателства, установяващи липсата на престъпно поведение от страна на подсъдимия по повдигнатото му обвинение. Предлага се присъдата да бъде отменена и вместо нея да бъде постановена нова, с която подсъдимият бъде оправдан алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане на прокурор при Софийска районна прокуратура.

Срещу постановената присъда е постъпила и въззивна жалба от служебния защитник на подсъдимия И.И.- адв. С.И., с която се претендира да бъде отменен атакуваният акт като неправилен и незаконосъобразен и бъде постановен нов, с който подсъдимият бъде признат за невиновен. Защитата счита, че ако по преценка на съда деянието е доказано, то моли съда да приеме, че наложеното наказание е явно несправедливо, както и за приложение на чл.55 НК.

В разпоредително заседание на 05.04.2022г., по реда на чл. 327 НПК, въззивният съд прецени, че обжалваната присъда е от категорията актове, подлежащи на контрол пред въззивната инстанция, и че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимите и свидетели, изслушването на експертизи и ангажирането на други доказателства.

В хода на съдебните прения пред въззивната инстанция служебният защитник на подс.А.- адв. С. пледира, че доказателствата по делото не доказват по безспорен и категоричен начин вината на подзащитният му.Посочва, че са извършени съществени процесуални нарушения, като първоинстанционният съд е приел, че не е сезиран с обвинителния акт за това, че са извършени тези нарушения. Прави искане съдът да признае подсъдимите за невинни, или алтернативно да върне делото на прокуратурата.

Служебният защитник на подс. И.- адв. И. поддържа въззивната жалба по изложените в нея съображения. Посочва, че присъдата на СРС почива единствено на свидетелските показания на св. Н., което води до постановяването на един несправедлив акт.Прави се искане за отмяна на първоинстанционният съдебен акт, като незаконосъобразен и постановяването на оправдателен такъв.

Прокурорът в производството пред Софийски градски съд, намира, че подадените жалби са неоснователни. Посочва, че присъдата на СРС е правилна и законосъобразна, като същата е съобразена със събраните по делото доказателства и като такава следва да бъде потвърдена.

Подс. Й.А., редовно уведомен се явява лично пред въззивната инстанция и в предоставеното му от съда право на последна дума моли да бъде оправдан.

Подс. И.И., редовно уведомен се явява лично пред въззивната инстанция и в предоставеното му от съда право на последна дума моли да бъде оправдан.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалвания съдебен акт, изложеното във въззивните жалби, както и доводите и възраженията, направени в съдебното заседание и след като въз основа на императивно вмененото му задължение

извърши цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

Въззивните жалби са подадени в срока по чл. 319 от НПК и от легитимирани лица, отговарят на изискванията на чл. 320 от НПК, поради което са процесуално допустими и следва да бъдат разгледани.

За да постанови обжалваната присъда, решаващият съд е провел съдебно следствие по общия ред. Приобщил е по реда на чл. 283 от НПК събраните на досъдебното производство писмени доказателства. При постановяване на присъдата първоинстанционният съд е обсъдил подробно събраните пред него и на досъдебното производство относими гласни и писмени доказателства и доказателствени средства и способности на доказване: гласни - показанията на свидетелите И.Б. /вкл. и приобщени в цялост от досъдебното производство на л. 68, том II ДП на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 НПК/, М.М. /вкл. и приобщени в цялост от досъдебното производство на л. 70, том II ДП на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 НПК/, К.Е. /вкл. и приобщени в цялост от досъдебното производство на л. 74, том II ДП на основание чл. 281 ал. 5 вр. ал. 1 т. 2 НПК/, И.Н. /вкл. показанията на свидетеля, дадени по реда на чл. 223 НПК, на л. 84, том II ДП, частично приобщени на основание чл. 281 ал. 1 т. 2 НПК/, Л.Д. /вкл. и частично приобщени на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 НПК от досъдебното производство - том II, л. 61 ДП/, К.А. /вкл. и приобщени в цялост от досъдебното производство на л. 69 и л. 92 от том II от ДП на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 НПК/, Г.В. /вкл. и приобщени в цялост от досъдебното производство на л. 79, том II ДП на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 НПК/, Б.Д. /вкл. и приобщени в цялост от досъдебното производство на л. 32, том IV ДП на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 НПК/, Б.Л. /вкл. и приобщени в цялост от досъдебното производство на л. 33, том IV ДП на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 НПК/, Д. И. /вкл. и приобщени частично от досъдебното производство на л. 80, том II ДП на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 НПК/, В. Н. /вкл. и приобщени в цялост от досъдебното производство на л. 76, том II ДП на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 НПК/, писмените доказателства и доказателствени средства, приобщени на основание чл. 283 НПК - протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с фотоалбум /том I, л. 84 - 86 ДП/, протокол за претърсване и изземване, ведно с фотоалбум /том II, л. 1 - 10 ДП/, протокол за претърсване и изземване, ведно с фотоалбум /том II, л. 14 - 20 ДП/, протокол за претърсване и изземване, ведно с фотоалбум /том II, л. 24 - 33 ДП/, протокол за претърсване и изземване, /том II, л. 36 - 37 ДП/, протокол за оглед на веществени доказателства, ведно с фотоалбум /том II, л. 41 - л. 58 ДП/, протокол за оглед на веществени доказателства, ведно с фотоалбум /том II, л. 59 - л. 60 ДП/, протокол за доброволно предаване /том II, л. 81 ДП/, гаранционна карта №Т6181311 /том II, л. 82 ДП/, протокол за доброволно предаване / том II, л. 93 ДП/, справки от мобилния оператор „А1 Б.“ ЕАД / том III, л. 12, л. 13, л. 26 и л. 27 ДП/, справки от БМВ Груп /том III, л. 29, 30, 33 ДП/, протокол за следствен експеримент, ведно с фотоалбум /том IV, л. 23 - 32 ДП/, справки за съдимост за двамата подсъдими, способите за събиране и проверка на

доказателства - СОЕ / том II, л. 95 ДП/, СППЕ / том II, л. 99 ДП и л. 109 ДП/, СГЕ /л. 134 - л. 139 от съдебното следствие/.

Пред настоящата съдебна инстанция не бе проведено съдебно следствие, респективно не бяха представени и събрани нови доказателства и доказателствени средства. Въззивният съд изгради своите фактически и правни изводи изцяло на база на доказателствата, събрани и проверени в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция, които намери за достатъчни по своя обем и категоричност, за да позволяват формиране на еднозначни изводи по фактите.

Въззивният съд намира, че вътрешното убеждение на първоинстанционния съдебен състав по съставомерните факти е формирано въз основа на правилен анализ на събраните по делото доказателствени материали като изцяло споделя доводите и съображенията му относно показанията на разпитаните свидетели и приложените писмени доказателствени средства. Първостепенният съд е кредитирал изцяло показанията на разпитаните по делото пред него свидетели, както и посочените по-горе писмени доказателствени средства като на базата на така събраните и проверени доказателства и доказателствени средства е изградил своето вътрешно убеждение относно фактическата обстановка по делото, която се споделя напълно и от настоящия съдебен състав.

Поради това и въззивният съдебен състав намира, че не са налице основания за съществена промяна на установената от районния съд фактическа обстановка, тъй като, от една страна пред настоящата инстанция не се установиха нови факти и обстоятелства, а от друга, същата е правилно установена на база вярна и точна преценка на доказателствения материал.

Настоящата инстанция не установи възможност, въз основа на наличните доказателства, да се стигне до съществено различни изводи относно фактологията, приета от първоинстанционният съд, която се изразява в следното:

Подсъдимият И.Д.И. е роден на ***** в гр.София, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, с основно образование, ученик в 12 клас, живущ в с. Световрачане, обл. София, ул. „*****“, с ЕГН *****.

Подсъдимият Й. К.А. е ***** в гр.София, българин, български гражданин, осъждан, неженен, с основно образование, живущ в гр.София, ул. „*****“ кв. „Орландовци“, с ЕГН *****.

Към 19.11.2017г. и двамата подсъдими били неосъждани.

Подсъдимият Й. К.А. се водел на отчет в ДПС при 02 РУ - СДВР. Спрямо него били разглеждани възпитателни дела от МКБППМН, район „Сердика“ и му били налагани възпитателни мерки по чл. 13 ал. 1 ЗБППМН.

Към 19.11.2017г. свидетелят Л.И.Д. притежавал лек автомобил марка „БМВ“, модел „530 Д“ с рег. № *****. На автомобила били монтирани два предни фара за лек автомобил, както следва: единият със сива лайстна в горната част, с един брой бял стикер с

№ 1ZS009 451-02/AF0050424, с надпис „HELLA“, лого на БМВ и № А8717773406, Е 4479N, вторият - със сива лайстна в горната част, с бял стикер в средната част с надпис HELLA и № 1 ZS009451-01/AF и лого на БМВ и номера А 9717773306, 7177733-06, Е 4479 W. В автомобила бил монтиран и волан за автомобил, черен на цвят, с лого на БМВ, с по три бутона за управление, разположени на двата странични лъча.

Преди 21.00 часа на 19.11.2017г. свидетелят Д. паркирал горепосочения автомобил до вх. „В“ на блок ***** находящ се в гр. София, ж.к. „Л.“, ул. „*****“ като го заключил.

Подсъдимите И.И., Й.А. и свидетеля И.Н. се познавали и били в приятелски отношения. Тримата се срещнали вечерта на 19.11.2017г. около 23.30 часа в ж.к. „Орландовци“ и взели решение да се облагодетелстват неправомерно като отнемат автомобилни части от паркиран автомобил. Подсъдимият Й.А. казал, че знае за лек автомобил марка „БМВ“, паркиран между блоковете в ж.к. „Л.“ и двамата подсъдими и свидетелят се насочили натам. Придвижвали се с лек автомобил марка „Мерцедес“, с рег. № *****, собственост на Е.И.Н. - баща на свидетеля Н., управляван от последния. Когато пристигнали в ж.к. „Л.“, тримата паркирали автомобила на около две преки от мястото, където бил паркиран автомобила на свидетеля Д.. От лекия автомобил марка „Мерцедес“, с рег. № *****, подсъдимият А. взел инструменти за демонтаж на волана, а подсъдимият И. - инструменти, които да използва, за да демонтира фаровете, както и една отвертка, която да послужи за чупене на прозорците на автомобила, след което тримата се насочили към вх. В на блок № 84 на ул. „*****“ където бил паркиран автомобила на свидетеля Д.. По това време подсъдимият И. носел в себе си мобилен телефон марка „Самсунг“, в който била поставена СИМ карта с телефонен номер *****, собственост на свидетеля Д. И., който я бил предоставил за ползване на сина си. След като подсъдимите и свидетелят стигнали до паркирания автомобил марка „БМВ“, тримата се уверили, че в близост няма други хора, след което подсъдимият И. счупил страничното стъкло на предна лява врата на автомобила, отстранил го и отворил предния капак. През счупения прозорец подсъдимият Й.А. влязъл в автомобила и като използвал отвертка и тресчотка демонтирал волана. Подсъдимият И.И. в същото време започнал да демонтира предните фарове на автомобила. Докато двамата подсъдими демонтирали части от автомобила, свидетеля Н. пазел и следял за появата на хора. Подсъдимият И. демонтирал единия фар и го подал на свидетеля Н., след което демонтирал и другия фар. След като подсъдимите демонтирали двата предни фара и волана на автомобила, двамата заедно със свидетеля Н. се върнали при паркирания автомобил марка „Мерцедес“, собственост на бащата на свидетеля Н.. Тримата натоварили частите в автомобила, като двата фара разположили на пода пред предна дясна седалка, а волана поставили в дясната част на задната седалка в автомобила, след което потеглили по бул. „Цар Борис III“ в посока УМБАЛСМ „Н. Й. Пирогов“. Около 02.50 часа на 20.11.2017г. свидетелят Н. спрял автомобила в локалното платно на бул. ***** и тримата слезли до автомобила, за да пушат цигари.

По същото време свидетелите М.М., К.А. и И.Б. - всички служители при ОСПСОВОР СДВР изпълнявали служебните си задължения като АП - 316 в района на ж.к. „Хиподрума“

и ж.к. „Белите брези“. Полицейските служители възприели трите лица в близост до паркирания автомобил и решили да им извършат полицейска проверка. Докато установявали самоличността на лицата, полицейските служители възприели разположените в паркирания автомобил части за лек автомобил марка „БМВ“ и изискали от подсъдимите и свидетеля Н. обяснения за произхода им, като тримата не успели да дадат конкретно обяснения за начина, по който са се сдобили с автомобилните части. Междувременно чрез справка с дежурната част полицейските служители установили, че и трите лица са криминално проявени, като свидетелят Н. бил и обявен за ОДИ. При извършване на полицейската проверка свидетелят И.Н. се опитал да побегне, но бил задържан от полицейските служители, като му били поставени помощни средства - белезници. Подсъдимите били задържани на основание чл. 72 ал. 1 т. 1 ЗМВР и трите лица били отведени в сградата на ОВ РУ - СДВР.

Около 07.00 часа на 20.11.2017г. свидетелят Д. излязъл за работа и установил щетите и липсите по автомобила си, за което подал сигнал на спешен телефон 112.

Съгласно заключението на СОЕ средната пазарна стойност към 20.11.2017г. на преден десен и ляв фар с ксенонова крушка за дневни светлини е 600, 00 лева, а на мултифункционален волан „mtechnik“ с функция за следене на пътната маркировка - 500, 00 лева или общата средна пазарна цена на инкриминираните вещи към 20.11.2017г. е 1 700, 00 лева.

Съгласно заключението на СППЕ по отношение на подсъдимия И.Д.И.. макар и непълнолетен към датата на деянието, той е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи действията си, като е бил улеснен в действията си от алкохолно опИ.е. Подсъдимият И. има изградена представа за противоправния характер на поведението си, притежава изградени за възрастта му рационални механизми на самоконтрол и спазване на социално приетите норми на поведение.

Съгласно СППЕ по отношение на подсъдимия Й.А. въпреки непълнолетието си към датата на деянието, той е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. А. има изградена представа за противоправния характер на поведението си, притежава социалния умения и практически опит, запознат е с основните правно - етични норми и ценности и разбира наказуемостта на подобен род деяние.

Така възприетата от въззивния съд фактическа обстановка по делото по съществото си кореспондира изцяло с установената и от първата инстанция. Фактическите констатации на първоинстанционния съд са обосновани и почиват на прецизен и правилен анализ на доказателствения материал, като изводите му в тази насока се споделят изцяло и от въззивния състав. При изграждането им не са допуснати логически грешки. Оценката на доказателствата по отношение на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съобразно очертаните от обвинителния акт рамки, е направена в съответствие с правилата на формалната логика. В мотивите на постановената присъда решаващият съд по ясен и убедителен начин е обективирал процеса на формиране на вътрешното си убеждение,

като е извършил правилен анализ на доказателствата и средствата за тяхното установяване. Налице е прецизно и в съответствие с изискванията на процесуалния закон обсъждане на доказателствените източници, в рамките на което са обсъдени и противоречията между някои от тях и са изложени конкретни доводи относно това кои доказателства съдът кредитира и кои не. В тази връзка е необходимо да се посочи, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените в жалбата или протеста (решение № 181/2012 г. на ВКС, I н.о., решение № 372/2012 г. на ВКС, III н.о., решение № 513/2013 г. на ВКС, I н.о., решение № 371/2016 г. на ВКС, III н.о.).

Без да бъдат преповтаряни изводите на СРС, настоящият съдебен състав намира за необходимо, с оглед доводите и възраженията, изложени във въззивните жалби и в съдебното заседание, както и в съответствие със законово вмененото му задължение за служебна проверка на правилността на присъдата в цялост, да посочи следното:

Не могат да бъдат споделени доводите на защитата за необоснованост на съдебния акт на контролирания съд и за едностранчиво тълкуване на доказателствената маса досежно инкриминираното деяние и участието на подс.И. и подс. А. в него. Мотивите на присъдата се базират на подробните, логични и взаимно допълващи се показания на свидетелите Б., М., А. и Д.. Един от основните доказателствени източници по делото се явяват показанията на св. И. Н.. Правилно първоинстанционният съдебен състав е подложил същите на особено прецизна преценка тъй като се явява и пряк очевидец относно участието на подсъдимите в инкриминираното деяние. Показанията на св. Н. са логически и последователни, достатъчно подробни и описателни по отношение темпоралната линия, локацията и динамиката на осъщественото от подсъдимите деяние. Наред с това показанията му в по-голямата им част се подкрепят от показанията на свидетелите Б., М., А. и Д.. Показанията на свидетелите са логически свързани и непротиворечащи както помежду си, така и с останалата доказателствена съвкупност.

Поради горните аргументи, настоящият състав намира доводите на защитата на подсъдимите за липса на доказателства, сочещи категорично подсъдимите за извършители на деянието, за несъстоятелни. Действително, между така събраните гласни доказателствени средства от досъдебната и съдебната фаза на процеса се наблюдават известни незначителни несъответствия, но същите са обясними с оглед изминалия продължителен период от време между датата на възприемане на събитията, за които свидетелите дават показания и тези на разпита на свидетелите пред съда, както и с индивидуалните способности на всеки човек да възприема и пресъздава факти и обстоятелства след известен период от време. Тези несъответствия, обаче, освен, че са преодоленни от първия съд, посредством приобщаване на показанията на свидетелите, депозиращи в хода на досъдебното производство, към доказателствената съвкупност, по надлежния процесуален ред, още и по никакъв начин не разколебават убеждението на инстанциите по същество, че събраните гласни доказателствени средства, в обсъдените части, са в достатъчна степен пълни, ясни и точни,

както и депозирано обективно и безпристрастно. Поради това те представляват достатъчно стабилна доказателствена опора, за да позволят формиране на еднозначни изводи по фактите.

Въззивният съд отчита, че по делото са установени преки доказателства за извършване на инкриминираното деяние от страна на подсъдимите, което обаче съвсем не означава, че обвинението не е доказано по несъмнен начин, след като са налице и косвени доказателства, които в съвкупност еднопосочно и безспорно водят до единствения възможен извод за съпричастността на подсъдимите към инкриминираното деяние, респективно за виновността им.

Самото оспорване на защитата за това, че обвинението не е доказано по един несъмнен начин, не държи сметка за естеството на косвените доказателства и доказването с тях. Няма спор, че косвеното доказателство, взето само по себе си не може да даде указания за основния факт. Обективната му връзка с основния факт и възможността да служи като доказателство по делото се разкрива след съвкупна съпоставка с останалите доказателства по делото. В резултат именно на такъв анализ, предходната инстанция е установила обективната връзка на косвените доказателства с обстоятелствата, предмет на доказване, както и че наличните доказателствени материали в тяхната съвкупност и взаимовръзка, налагат единствено възможния извод относно извършване на инкриминираното деяние от страна на подсъдимите.

Правилно районният съд е кредитирал и заключенията на изготвените по делото експертизи. СГС кредитира същите, като обосновани, изготвени от лица с нужните специални знания и отговарящи с необходимата прецизност на поставените въпроси.

Относитими към предмета на доказване и имащи значение за изясняване на фактическата обстановка по делото са и приобщените писмени доказателства и доказателствени средства. При служебната проверка на изброените по-горе такива, съдът не откри да са допуснати съществени процесуални нарушения при събирането и изготвянето на същите, които да обосноват изключването им от доказателствения материал по делото. Освен това, те съответстват на свидетелските показания и служат за тяхна доказателствена проверка, като по този начин се затвърждават изводите относно стеклите се събития. Същите са изготвени обективно и компетентно и няма причина да не бъдат кредитирани от съда.

При така установената фактическа обстановка районният съд напълно обосновано от правна страна е приел, че подсъдимият И.Д.И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 195 ал. 1 т. 3 и т. 4 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 НК, като за времето от 21.00 часа на 19.11.2017г. до 07:20 часа на 20.11.2017г. в гр. София, ж.к. „Л.“, ул. „*****“, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, в съучастие като съизвършител с Й. К.А. /извършител/, чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот /счупване на стъкло на предна лява врата на лек автомобил/ и чрез

използване на техническо средство - отвертка и тресчотка, и чрез използване на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Мерцедес“, с рег. № ***** отнел чужди движими вещи от паркиран лек автомобил марка „БМВ“, модел „530“ с рег. № ***** - 2 /два/ броя фарове /преден ляв и преден десен/ с единична стойност 600, 00 /шестстотин/ лева и 1 /един/ брой волан, на стойност 500, 00 /петстотин/ лева, всичко на общо стойност 1700, 00 /хиляда и седемстотин/ лева, от владението на Л.И.Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои.

Правилно СРС е приел и че подсъдимият Й. К.А. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 195 ал. 1 т. 3 и т. 4 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 НК, като за времето от 21.00 часа на 19.11.2017г. до 07:20 часа на 20.11.2017г. в гр. София, ж.к. „Л.“, ул. „*****“, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, в съучастие като съизвършител с И.Д.И.. /извършител/, чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот /счупване на стъкло на предна лява врата на лек автомобил/ и чрез използване на техническо средство - отвертка и тресчотка, и чрез използване на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Мерцедес“, с рег. № ***** отнел чужди движими вещи от паркиран лек автомобил марка „БМВ“, модел „530“ с рег. № ***** - 2 /два/ броя фарове /преден ляв и преден десен/ с единична стойност 600, 00 /шестстотин/ лева и 1 /един/ брой волан, на стойност 500, 00 /петстотин/ лева, всичко на общо стойност 1700, 00 /хиляда и седемстотин/ лева, от владението на Л.И.Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои.

Непосредствен обект на престъплението „кражба“ са обществените отношения, които осигуряват нормалните условия за упражняване правото на собственост или правото на владение или държане върху движими вещи.

Изпълнителното деяние при това престъпно посегателство се изразява в прекъсване на установената до този момент от досегашния владеец фактическа власт върху инкриминираните вещи и наред с това установяване от страна на дееца на своя такава върху предмета на престъплението. В конкретния случай отнемайки вещите от св. Л.Д. без негово съгласие, подс. И. и подс. А. са прекъснали упражняваната от владееца фактическа власт върху тях и са установили своя върху предмета на престъпното посегателство. По делото се съдържат данни, че в престъпното отнемане на чуждите движими вещи, на инкриминираните дата и място наред с подс.И., като съизвършител, е участвал при условията на съучастие, също като съизвършител, и подс. А.. Предвид това и доколкото подс. И. е участвал както в прекъсването на фактическата власт върху вещите от досегашния им владеец, така и в установяването на своя такава върху тях, дейността им следва да се квалифицира като съизвършителство по смисъла на чл.20, ал.2 НК, тъй като подсъдимите са участвали в самото осъществяване на изпълнителното деяние на престъплението „кражба“.

Инкриминираните и подробно описани по-горе вещи са годен предмет на престъплението „кражба“, доколкото същите имат конкретна пазарна стойност, надлежно

установена чрез съдебно-оценителната експертиза. Съгласно експертното заключение общата им стойност възлиза на 1 700 лева. Безспорно, предмет на престъплението, са чужди за дееца движими вещи, за отнемането на които подс. И. и подс. А. не са получили съгласие или разрешение от техния собственик-св. Л.Д..

Кражбата е типично резултатно престъпление, което се счита довършено, когато деецът прекъсне досегашното владение върху вещта и установи свое владение, без да е необходимо да е установено дълготрайно владение, нито деецът да е успял да укрие вещта, да се разпорежи със същата, като със своя или да е обезпечил някаква полза от отнемането ѝ. В настоящият случай като са отнели противозаконно, без съгласието или разрешението чуждите движими вещи от владението на св. Д., подсъдимите са прекъснали упражняваната от владелеца върху вещите фактическа власт и са установили своя такава върху предмета на престъплението.

Също така, безспорно описаните в обвинителния акт вещи са чужди движими вещи по заложеното от законодателя определение в чл. 110 от ЗС, за отнемането на които подсъдимите не са получили съгласие или разрешение за вземането. Изпълнителното деяние на престъплението "кражба" се характеризира с действия, които първо са насочени към отнемане на вещта от владението на нейния собственик и второ - които са насочени към установяване на свое владение върху вещта.

Правилно е констатирано от първата инстанция, че са налице и квалифициращите признаци по чл. 195 ал. 1 т. 3 и т. 4 НК - деянието е извършено чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имуществото на свидетеля Д. - подсъдимият И.И. е счупил прозореца на предната лява врата на автомобила, с което е помогнал на подсъдимият И. да отворил предния капак на колата, а през прозореца подсъдимият А. е проникнал в автомобила, така че да демонтира волана.

Подсъдимите са използвали и технически средства при осъществяване изпълнителното деяние на престъплението. Подсъдимият И. е използвал отвертка, за да демонтира предните фарове, а подсъдимият А. е използвал тресчотка и отвертка при демонтирането на волана. Подсъдимите са използвали и МПС - лекия автомобил марка "Мерцедес", с рег. № ***** управляван от свидетеля Н., като са използвали същият за придвижване до мястото, където е бил паркиран лекият автомобил на свидетеля Д., а след това са използвали автомобила, за превоз на отнетите вещи и отдалечаване от местопрестъплението, за да установят трайна фактическа власт върху тях.

От субективна страна, районният съд правилно е приел, че деянието е извършено при пряк умисъл и с намерението на подсъдимите да присвоят вещите. Подс. И. и подс. А. са знаели, че отнемат вещи, които са чужда собственост, съзнавали са, че отнемането не е въз основа на закона и са имали намерение да ги присвоят, като са осъзнавали общественотоопасния характер на деянието, предвиждали са настъпването на общественотоопасните последици от него и са искали настъпването на тези последици - да присвоят предмета на престъплението. Вината е неюридическо свойство на престъплението,

защото нейното наличие не зависи от закона, а от установените в процеса факти за поведението на дееца. Поради това, изводите на съда за субективната страна на престъплението се основават на обективните данни по делото. Налице е и общност на умисъла - всеки от подсъдимите е съзнавал участието на другия подсъдим в изпълнителното деяние на кражбата, като е действал с волята да осъществи намеренията си заедно с другия подсъдим като участник в изпълнителното деяние. При решаване на въпроса за съдържанието на умисъла у подсъдимите лица, следва да се изходи от съвкупността от всички обстоятелства за конкретното престъпление - това, че противозаконно отнетите вещи са се намирали в чужд обект, достъпът до който е бил контролиран и ограничен, което обстоятелство обаче не е възпряло подс. И. и подс. А., а напротив – те са положили необходимите усилия, за да го преодолеят успешно, след което са отнели чуждите движими вещи.

Относно вида и размера на наложеното на подсъдимите наказание въззивният съд счита следното:

За извършеното от подс. И.И. и подс. Й.А. престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал.1 НК законодателят е предвидил наказание "лишаване от свобода" за срок от една до десет години. Доколкото подсъдимите са били непълнолетни към момента на извършване на деянието, то първият съд правилно и законосъобразно е подхождал към прилагане на особените правила за непълнолетните и по-конкретно – разпоредбите, касаещи извършване на редукцията. Така предвиденото за престъплението наказание определя извършване на редукцията по отношение на непълнолетен подсъдим в хипотезата на чл.63, ал.1,т.3 НК, като се отчита ограничението по чл.62 НК, и след редукцията замененото наказание, в рамките на което следва да се определи наказанието на подсъдимите за извършеното престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал.1 НК, е „лишаване от свобода“ до три години, както правилно е приел и СРС.

При правилна оценка на събрания доказателствен материал и на установената по делото фактическа обстановка, първоинстанционният съд е индивидуализирал наказанието на подсъдимите, като е приел, че следва да го определи при условията на чл. 54 от НК, поради отсъствието на многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят приложение на чл. 55 от НК. Тези изводи се споделят и от настоящата инстанция, която намира, че в конкретния случай не са налице многобройни смекчаващи отговорността на подс. И. и подс. А. обстоятелства, нито такива, които да имат изключителен характер.

При контрол върху присъдата в частта, с която е индивидуализирано наказанието на подсъдимите, въззивната инстанция споделя отчетените от съда обстоятелства - чистото им съдебно минало към датата на деянието, а отегчаващи отговорността обстоятелства по отношение и на двамата подсъдими са извършване на деянието в условията на задружна престъпна дейност, осъществяването му при наличието на два квалифициращи признака по чл. 195 ал. 1 НК, както и при реализиране на две от предложенията на чл. 195 ал. 1 т. 4 НК -

използване и на МПС, и на техническо средство, както и данните за предварителна подготовка и формиран план за извършването му - автомобилът и местонахождението му са били предварително известни на двамата подсъдими и свидетелят Н. са се насочили към автомобила именно с идеята да отнемат противозаконно части от същия. Противно на доводите на защитата, съдът намира, че наложеното наказание девет месеца лишаване от свобода (за всеки едни от подсъдимите) е справедливо, като така отмерено, размерът на наказанието се явява съответен както на степента на обществена опасност на извършеното деяние, така и на обществената опасност на подсъдимото лице, като в пълнота би изпълнило целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК.

Правилно наказанието на основание чл.66, ал.1 НК са отложени на подс. И.И. за срок от две години, а по отношение на подс. Й.А. за срок от три години, като законосъобразно районният съд е приел, че не се налага същите да бъдат изтърпени ефективно, тъй като и прилагането на института на условното осъждане за извършено първо престъпление без социална изолация ще е достатъчно, за да въздейства превантивно и възпиращо на подсъдимите, като ги мотивира да изгради волеви самоконтрол и в бъдеще да не извършват престъпления.

Правилно на основание чл. 59, ал. 1 от НК съдът е постановил при изпълнение на наказанието да бъде приспаднато времето, през което подсъдимите са били задържани по настоящото дело, по реда на ЗМВР със заповед за задържане на лице от 20.11.2017г.

Предвид изхода на делото, районният съд правилно и законосъобразно, на основание чл. 189, ал.3 НПК, е поставил в тежест на подсъдимите направените в хода на производството разноси.

Въз основа на изложеното и с оглед съпадението на крайните изводи на двете съдебни инстанции, настоящият въззивен състав приема, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като така следва да се потвърди. Изложените в жалбите доводи са неоснователни. Присъдата е постановена при безспорно и коректно изяснена фактическа обстановка, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Определените наказания не са явно несправедливи и напълно съответстват на обществената опасност на деянието и дееца.

Така, при извършената на основание чл. 314, ал.1 вр. чл. 313 НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания налагащи неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден, а въззивните жалби – да бъдат оставени без уважение, като неоснователни.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК, СГС, IV-ти въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ИЗЦЯЛО присъда от 24.11.2021г. по НОХД № 14796/2020г. на

Софийски районен съд, НО, 94 състав.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО И НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ И
ПРОТЕСТИРАНЕ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____